

Universitätsbibliothek Paderborn

Consilia || Salomonis, || Sive || Collecta Salomonis || Axiomata

Maxime Necessaria Homini, ut se ipsum sapienter dirigat ; E Gallico In
Latinum versa, revisa & amplicata per Auctorem, cum Indicibus
necessariis

Continuatio || Consiliorum || Sapientiæ, || Sive || Axiomatum || Salomonis -
Maxime Necessariorum Homini, ut se ipsum sapienter dirigat ; Cum
Reflexionibus Sup hac Axiomata

Cureau De Lachambre, Pierre

Coloniæ Agrippinæ, 1694

VI. Fons vitæ eruditio possidentis. Prov. 16.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37901

corde tuo, quod nihil ames, quam ipsum solum, sufficiet ipsi ad te exaudientem, videndo in corde & memoria tua omnes illas res, quæ tibi fuerant recommendatæ, & pro quibus ipsum exoritur desideras.

REGULA SEXTA.

Fons vita, eruditio possidentis.
Proverb. 16.

PARAPHRASIS.

Doctrina est una ex fontibus vitæ, quæ illam possidet. Ignorantia & morositas sibi similes in multis rebus. Spiritus hominis, qui est ignorans & nihil sciens, est in suo corpore sicut in arca septuaginta: Vita quæ ibidem sola remanet, nihil amplius est, quam vita bestiarum, vel umbra vitæ spiritualis. Eruditio ignorantem, secundum mentem sapientis est esse unam certam speciem creaturarum, quæ plures annos transigit ab ipsa natiuitate usque ad mortem.

absque tamen ipsa vita. Perierunt
quasi non fuissent, & nati, quasi non
nati.

REFLEXIO.

Sicut scientia est una pars nostræ perfe-
ctionis, ita est etiam una pars nostræ
felicitationis: sis sapiens ad minimum tan-
tum, quantum obligaris per leges natu-
ræ, Religionis, convenientiæ & hono-
ris. Cujuscunque ætatis etiam hodie
existis, & quæcumque conditionem ha-
beas in mundo, necesse est, etiam pro
statu tantum honesti viri, ut non ignores
Philosophiam, moralem Physicam, &
Theologiam Christianam.

Multa tamen addiscere non potes abs-
que multo labore, & non eundo ad Pro-
fessores, qui publicè vendunt has nobi-
les scientias. Non est amplius pro te stu-
dere sub ipsis aut frequentare illorum
scholas; sed tempus est ut cogites ad æ-
ternitatem, & addiscas modos illuc feli-
citer perveniendi.

Magistri & Professores hos te modos
docturi,

docturi , jam à longo tempore expectant. Ad minimum nullum laborem habebis illos quærendi , inveniuntur ubique circa te , & satis prope apud te tibi secretò ad cor ipsum loquendo : Non eas procul , redeas ad te ipsum , & audias id , quod tibi dicent. Ecce aliquas Reflexiones , quæ te iuvabunt melius hos Magistros intelligendi , & utilitatem ex eorum discursibus sumendi.

Scias itaque , quod à tempore quo incepisti vivere , fueris coactus per legem naturæ cognoscere tres veritates : Primam , quod sit unus Deus , qui tibi dedit vitam ; Secundam quod sis aliquod nihil , ex quo venisti , vel creatus fuisti , & una mors ad quam tendis ; Tertiam , quod sit Jesus Christus , qui te redemit , & te resuscitabit à mortuis.

Invenisti dum nascereris , tres Magistros seu tres voces ordinatas te habere lectiones docendi ; nempe vocem Naturæ , vocem Mortis , & vocem Evangelii seu Gratia. Hisce tibi non est discursus , sed tres materias meditationis presento.

Dico ante omnia, ut scias in perfectione id, quod tibi in morali necesse est scire, quod necesse sit, te reddere Discipulum mortis & studere sub ea.

Mors non loquitur, sed habet aliquod silentium, quod est compendium Doctrinae Prophetarum & Apostolorum, & quod continet pulcherrimas Instructiones, quas ipsi tibi reliquerunt ad bene vivendum, & bene respondendum in omni occasione difficultatibus tuae caecae conscientiae. Omnia Consilia SS. Patrum sunt sub lingua mortis. Miraculum est, quod haec nihil loquendo ad cor tuum ingredi faciat sua consilia, & suas instructiones, & id faciat cum tali methodo, tali eloquentia & tali expressione, quod illi sancti Doctores nunquam poterant imitari. Illa hoc facit, dicit Salomon, qualibet vice, qua se praesentat coram oculis tuis, & te vocando ad aliquam domum, in qua tibi monstrat per faciem alicujus morientis personae sententiam, quam caelum contra te enunciauit, quod nempe oportet mori, & cras esse in statu, in quo homine moratur hic moribundus. *Testamentum huius mundi, morte morieris.*

Salomon vult insinuare, quod dicitur factu
 homines moriuntur, formatur in labor cum o
 eorum certa aliqua scriptura, quam quia
 libet scit legere, & ubi unusquisque legi
 hanc duo verba: *Hodie mihi, cras tibi* h
 Propheta hoc vocat eorum Testamen- gnun
 tum, quod mors scribit pro illis, & quod huius
 facit videre eorum hæredes & alios testes, quod
 qui lectum circumdant. Omnes hoc legi do, q
 gunt, & omnes intelligunt; Tu illud etiam Po
 iam sæpe legisti; O magnalia mundi! funde
 exinde dicit sanctus Gregorius: *Didicisti* verm
 quod hæreditas, quam unusquisque tu adora
 tuis Antecessoribus tibi reliquit in confite
 mento sui excessus de hac vita, sit, quod Idolu
 morieris sicut illi, & quod tuæ divitiæ omne
 tuæ dignitates, & omnes tuæ hodiernæ ment
 magnitudines erunt intra paucos dies illi est:
 quod fuerant antecederent, nempe pul- gatur
 vis, cineres, & nihil. *Pulvis es, & in tu
 pulverem reverteris.* doctri

De tot Genitoribus, quos ab origina
 mundi habuisti, non est unicus, qui mor
 approbaverit hoc testamentum, & qui morat
 tibi non reliquerit hanc hæreditatem. stianè
 sonas

Testamentum, exclamat Salomon, dicit
 quod tantum aliquis juvenis homo, factu

factus per latrocinia patris, legere potest
cum quadam attentione, ut brevi deve-
niat injustè divitis & hominis damnati
heres sanctus & felix.

Lege itaque sed considera, quod ma-
gnum lucrum hujus contemplationis vel
hujus lecturæ non consistat invidendo id
quod tibi mors monstrat, sed recordan-
do, quod ipsemet vidisti.

Postquam enim hæc tibi monstravit in
fundo alicujus sepulchri unum exercitum
vermium circa faciem, quam non dudum
adorasti, & postquam illa te coëgit
confiteri, quod hæc putredo fuerit
Idolum: Verbum, in quo includit
omnes has instructiones, & quod
menti tuæ insculptum habere desiderat,
est: *Memento Homo.* Memento i-
gitur Juvenis id, quod modò vidisti
in tumulo, & quam exinde salubrem
doctrinam didicisti aut discere debui-
sti.

In veritate pro perfectè addiscenda
morali instructione, sapienter & Chri-
stianè vivendi, parum est aspicere per-
sonas sepultas aut expirantes. Nullus

est hominum, qui dum id videt, suos
 Propinquos & Amicos jacentes in lecto
 moribundos, non cogitet de negotio
 alterius mundi, & non formet in cor-
 de suo aliquas intentiones conversionis
 & pœnitentiæ: Sed post cras inven-
 mus omnes tales cogitationes in me-
 moria nostra deletas tanquam somnia,
 nescimus amplius quid heri viderimus,
 & quid heri voluerimus. Inde vobis
 vana & libera consuetudo vivendi,
 sunt adhuc in corde nostro taliter facta
 anteceder, iterum incipimus vivere sicut
 peccatores, qui obliiti sunt, aut nunquam
 sciverunt quod mors in mundo inven-
 tur.

O Mortales, exclamat ipsa Mon-
 non solummodo in Ecclesia, dum de-
 ploratur, aut funerales ceremonie
 vestri Fratris peraguntur, qui heri si-
 ne ulla confessione, & cum duorum
 annorum impœnitentiâ mortuus est, de-
 betis addiscere scientiam, quam docuit
 sed sæpius recordari hujus infelicitatis
 tus. *Memento.* Habe & conserva firmi-
 ter in memoria cogitationem hujus mor-
 tis.

is, quamcunque mutationem fortunæ
subeas, aut in quocunque loco mundi
inveniaris. Accipe hanc memoriam te-
cum ad omnes societates, & recordare e-
jus interim, dum alii rident, & alias recrea-
tiones habent. Præbe illi aurem, quid
tibi dicat & sine ad cor tuum ingredi
hanc scientiam.

Ingredietur, ne dubita, tam ignorans
quam hodie esse poteris, tam scitò non
indigebis amplius Casistis, qui te do-
ceant obligationes vitæ Christianæ, &
quos interroges, ad quid obligetur tua
conscientia. Hæc eadem tua conscien-
tia omnia sciet, & erit capacissima se ip-
sum instruendi. Non permanebis apud
piores tuas cogitationes eundi & ex ore
Doctorum extrahendi per ambages re-
media contra tuos justos metus, nec et-
iam illos amplius ita informandi, ut co-
gantur tibi consilium dare, potius pec-
cata tua ad alterum mundum tecum
ferendi. Timor Mortis introduxit
medicinas, & oblivio Mortis Casi-
stas.

Denique inter omnes recreationes,
inter omnia negotia, & in quacunque
vitæ occasione obliviscaris ejus quod
dixi. Interroga mortem & conve-
sâre cum ea; Hæc eadem tibi omnia
sapientiam tradet moralis doctrina,
magis, quam omnes rigorosi Prophe-
tæ, qui scribunt in suis libris, & lo-
cunt in suis Concionibus tam mirabi-
lia de periculis subitanæ mortis in-
lo statu; qui tamen extra cathedram ob-
liviscuntur omnium quæ dixerunt, &
impunè vivunt in suis irregularitatibus.
Hic esset optimus liber moralis doctrinae
in tuo triclinio, qui fuerat Imperatoris
Heraclii, nempe caput alicujus mortui
cum his verbis in fronte: *Hoc eris cras
quod sum hodie.* Quascunque difficul-
tes habebis in conscientia, hic admi-
bilis Calista tibi omnes solvet, & ad
omnes respondebit.

